

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes også, at argumentet om, at vi varetager arbejdsgivernes interesser, er et underligt argument. Vi har tidligere hørt i debatten, at både arbejdsgivere og lønmodtagere raser mod det her lovforslag. Det kan vi jo konstatere i de hørings svar, der er givet. Derfor er det da et noget mærkeligt udsagn at sige, at vi har valgt part, for det har vi ikke. Jeg tror, at vi har valgt et meget fornuftigt, realistisk midterstandpunkt.

Jeg prøvede at svare hr. Thomas Adelskov på det spørgsmål, som hr. Ole Stavad rejser: Hvis den erhvervsbegrænsende aftale vurderes at være væsentlig, kan lønmodtageren enten betragte det som en opsigelse, eller også skal arbejdsgiveren varsle det med den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel. Det er jo normalt, når man ændrer væsentlige vilkår.

Da det jo er i en mangelsituation, og da det jo er i en situation, hvor arbejdsgiveren gerne vil fastholde lønmodtageren, er det klart, at man er ovre i en forhandlingssituation. Jeg ser da gerne, at man på de områder, hvor man kan, benytter funktionærlovens § 18, for det synes jeg er den rigtige måde at gøre det på, og det tror jeg også virksomhederne bliver tvunget til med det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil lige sige, at lovforslaget er kommet meget hurtigt. Det er kommet så hurtigt, at hvis man læser høringsnotatet, som ministeriet har lavet, får man et helt andet indtryk, end hvis man læser hørings svarene, der er afgivet. Det tror jeg lige man skal se på. Jeg blev i hvert fald noget forvirret over at læse i høringsnotatet, at LO stort set synes, at det var et udmærket forslag; der var lige et par justeringer. Hvis man læser deres rigtige hørings svar, så viser det sig sådan set, at de har noget imod det, endda temmelig meget. Men lad det nu ligge.

Er det ikke korrekt, at hvis man havde tacklet oplysningerne om hemmelige aftaler ved at sige, at det vil vi ikke finde os i, og skal der laves erhvervsbegrænsende aftaler, må man bruge funktionærloven og aftalelovens bestemmelser, havde sagen været løst? Så havde man lavet aftaler, hvor lønmodtagerne var involveret.

Det, der sker nu, er jo, at man sådan set legaliserer, at man kan lave tredjepartsaftaler. Hvis man nu havde sagt, at der ikke må laves aftaler,

og skal der laves aftaler, er det med lønmodtagerne, havde problemet været løst.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo sådan, at nogle af de aftaler, der formentlig er indgået i dag, er ulovlige. Det er de i henhold til aftalelovens regler. De kan være urimelige, forvridende, hvad ved jeg, og så vil de være ulovlige. Nogle af dem vil måske være i strid med konkurrencelovens regler, fordi de er konkurrencebegrænsende, nogle er måske i strid med markedsføringsloven, og nogle er måske i strid med funktionærloven. Det regulerer det her lovforslag ikke.

Derfor er den diskussion, der har spøgt hele eftermiddagen, om, at vi her lovliggør noget, som ellers ville være forbudt, helt forkert. Som jeg sagde før til hr. Thomas Adelskov, var disse aftaler under den tidligere socialdemokratiske regering fuldt lovlige og hemmelige. Nu griber vi ind over for det hemmelige, men hvis de i øvrigt strider mod noget af landets lovgivning, falder de på det, for det handler det her lovforslag ikke om.

Så jeg synes, at vi har grebet det an på en meget sober og saglig måde, og vi følger jo også de hovedindstillinger, der kommer fra udvalget, som siger, at vi ikke kender omfanget af det her, og derfor kommer de ikke med nogen anbefalinger, men nu får vi det i hvert fald frem i lyset.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Men er det ikke korrekt, at hvis ministeren havde meddelt, at vi ikke accepterer hemmelige aftaler, og hvis der skal indgås begrænsende aftaler, skal de følge funktionærloven eller aftaleloven, var problemet løst?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi siger, at vi ikke accepterer hemmelige aftaler. Det er jo det, vi gør med det her lovforslag. Vi vil ikke acceptere, at to arbejdsgivere indgår en aftale, uden at de ansatte ved, hvad det drejer sig om. Nu kommer det på bordet, nu kan lønmodtageren tage stilling til det. Det vil så i nogle tilfælde – jeg håber i mange tilfælde – føre til, at arbejdsgiveren helt opgiver det. I andre tilfælde vil arbejdsgiveren sige: Jamen så må jeg hellere bruge funktionærlovens bestemmelser, eller